

A Colorful Life

Copyright © Connie Cockrell Kaplan, 2014,
first published by Connie Kaplan. Arranged through Sylvia Hayse
Literary Agency LLC, www.sylviahayseliterary.com

Copyright © 2022 Editura For You

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You.

Reproducerea integrală sau parțială,
sub orice formă, a textului din această carte este posibilă
numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Redactare: Sabina Lungu

Design copertă: Răzvan Mera

Tehnoredactare: Stelian Bigan

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

KAPLAN, CONNIE COCKRELL

Culorile ADN-ului tău spiritual: cum se manifestă

Universul prin aură / Connie Cokrell Kaplan; trad. din lb. engleză
de Cătălina Cristea. - București: For You, 2022

ISBN 978-606-639-439-0

I. Cristea, Cătălina (trad.)

CONNIE COKRELL KAPLAN

Culorile ADN-ului tău spiritual

Cum se manifestă Universul
prin aură

Traducere din limba engleză de
Cătălina Cristea

Cuprins

Prefață / 7

Din partea autoarei / 9

Capitolul 1

Prezentare generală / 11

Capitolul 2

Sferele de influență / 56

Capitolul 3

Discipolii sferelor / 114

Capitolul 4

**Descoperirea
culorilor tale / 178**

Capitolul 5

Culorile în vise / 223

Capitolul 6

Viața în culori / 259

Ce urmează / 313

Referințe / 314

Mulțumiri / 317

cărții pentru ca tu să îți un jurnal, astfel încât, pe măsură ce înțelegi câte ceva din fiecare frecvență, să îți poți consemna intuițiile. La fel ca atunci când străbați un labirint, când vei ajunge la final, vei fi în centrul învățăturilor și îți vei cunoaște pe deplin culorile personale.

O carte ca aceasta s-ar putea să te facă să te simți ca și cum ai încerca să digeri o masă cu șapte feluri de mâncare. Nu trebuie să te grăbești. Încetșor. Să știi că informația lucrează în interiorul tău în felul său. Pagina pe care s-ar putea să nu o înțelegi pe loc va deveni clară pe măsură ce te odihnești și continui în ritmul tău.

Capitolul 1

Prezentare generală

Cum a început totul

Semințele pentru această carte au fost semănate într-o dimineață din 1997, când am avut o experiență neobișnuită, care a părut să „descarce” un set de informații în mintea mea. Am notat aceste informații cât am putut de bine pe parcursul câtorva luni. Acea experiență uimitoare a dat startul unui lung șir de cercetări. Ceea ce împărtășesc în această carte provine din anii de observații intense și cercetări despre culoare și frecvență și, cel mai important, din feedbackul sutelor de clienți și studenți care au aprofundat acest material. După mai bine de un deceniu de cercetare, mă simt încrezătoare în faptul că informațiile sunt credibile și că vor avea valoare pentru tine.

Viziunea

În dimineața duminicii de Paște din 1997, m-am trezit devreme pentru o plimbare pe plajă, urmărind cerul de la răsărit pentru a prinde cea primă rază de soare care se întrezărea la orizont. Cu doar câteva momente înainte de răsăritul soarelui, am avut o experiență remarcabilă.

De parte, la orizont, am văzut o bilă neagră minusculă, care părea să se deplaseze spre mine. Recunosc că speram să fie un OZN. În schimb, a fost ceva și mai nedefinit. În cele din urmă, a plutit la circa 40 de centimetri de corpul meu, aproximativ la nivelul inimii.

Era o sferă neagră de mărimea unei portocale. Se învârtea. În același timp, ca și cum aș fi avut ochi care vedeau sfera pe toate părțile, am văzut că partea cealaltă a sferei era de un alb strălucitor.

Deodată, sfera a explodat (dar nu și-a pierdut forma), iar din ea a erupt un simbol auriu al infinitului de aproximativ un metru. Semăna cu una dintre Hoțoaicele zburătoare din jocul de Vâjthaț al lui Harry Potter (dar asta se întâmpla cu mult înainte de a citi cărțile cu Harry Potter). Brusc, șapte sfere concentrice au ieșit din bila originală, înghițind simbolul infinitului. Viziunea este de nedescris, deoarece este tehnic imposibil să fi văzut ceea ce am văzut. Fiecare sferă era de o culoare diferită a curcubeului: violet, indigo, albastru, verde, galben, portocaliu și roșu. Deoarece erau concentrice și fiecare era mai mare decât cea dinaintea ei, părea că sfera roșie – sfera exterioară care le înconjura pe toate celelalte – era singura pe care o puteam vedea. Dar, într-adevăr, puteam vedea fiecare sferă așezată în interiorul celorlalte, iar culoarea fiecărei sfere era foarte clară.

Am putut vedea cu „ceilalți ochi“ ai mei că pe partea din spate a acestor sfere erau alte culori care nu se regăsesc în curcubeu în mod obișnuit. Erau, în același timp, mai subtile și mai strălucitoare decât spectrul normal, amestecuri de culori obișnuite: magenta, coral, chihlimbar, peridot, turcoaz, tanzanit și trandafriu. Și, în același timp, erau infuzate cu o strălucire auriu-argintie care le făcea să pară din

altă lume. Pe acea parte a curcubeului, sfera alb-negru a devenit de un auriu și un argintiu strălucitori, cu nervuri în toate culorile, precum un opal. Am fugit înapoi în camera de hotel și, pe cât am putut, am desenat viziunea în jurnalul meu. Mi-am dat seama că acele culori ale curcubeului creau o formă unificată (o sferă formată din sfere concentrice) și că păreau să evolueze spre noi frecvențe – noi culori – pe „cealaltă parte a curcubeului“.

Ce semnifica asta? Nu aveam nici cea mai mică idee. La scurt timp după această viziune, am avut următorul vis: una după alta, intram în mai multe camere mici, câte una pentru fiecare culoare a curcubeului. O ființă binevoitoare, foarte evoluată (un maestru al frecvenței) mă întâmpina în fiecare cameră. Menirea acestor maeștri este de a supraveghea funcționarea sferelor lor de gândire sau de activitate pe Pământ.

Pe un perete din fiecare cameră de consiliu, am văzut o operă de artă abstractă de o frumusețe din altă lume, de nedescris. Fiecare pictură părea poantilistă și abstractă în același timp (pentru că nu era o imagine realistă și era alcătuită din milioane de puncte minuscule). La o privire mai atentă, am văzut că fiecare punct era, de fapt, un punct de lumină și că acesta corespundea unei ființe umane vii care era discipol în acea sferă. Atunci când un discipol lua decizia de a se alinia mai autentic cu potențialul binevoitor al acelei sfere de culoare, lumina sa devenea mai strălucitoare. Lumina mai slabă însemna că persoana respectivă tocmai luase o decizie care nu corespundea cu integritatea acelei frecvențe. Am urmărit cum maeștrii monitorizau activitățile membrilor sferelor lor de culoare. Era o mare bucurie și sărbătoare atunci când o lumină devenea mai strălucitoare. Era la fel de multă tristețe când o lumină se diminua.

Se pare că măștrii învățători ai acestor școli nu pot interveni în voința personală a niciunui om, decât în circumstanțe extreme. Noi, cei din planul uman, trebuie să alegem să ne aprindem sau să ne estompăm luminile fără niciun fel de îndrumare din partea consiliului. Totuși, am văzut că suntem răsplătiți atunci când alegem să ne aprindem luminile, deoarece încurajările măștrilor păreau să întărească circuitul. Am văzut cum unele lumini se aprindeau ușor, apoi pâlpâiau, până când aplauzele și uralele unui maestru le stabilizează și le dădeau putere. Am știut (așa cum pur și simplu „știi“ într-un vis) că viața de zi cu zi propriu-zisă a acelor persoane va deveni mai ușoară – va decurge mai stabil – și că alegerile lor de a trăi o viață integră vor deveni din ce în ce mai clare, deoarece aportul de putere venit de la măștri se va împământeni în oameni. Oamenii care făceau alegeri ce le diminuau lumina păreau că se chinuie cu adevărat în viața lor de zi cu zi, dar pentru că nu vedeau că propria lor voință crea acest chin, măștrii nu prea puteau face mare lucru în afară de a se întrista și a se ruga pentru ei. Acești măștri se rugau foarte mult.

Am văzut, de asemenea, că, atunci când ființele umane devin măștri (sau ating anumite niveluri dorite de competență) în culorile principiilor lor spirituale primare (pe care le voi numi și descrie mai târziu), luminile de pe operele lor de artă specifice (cele care îi reprezintă pe acei indivizi) rămân permanent aprinse. Există o bucurie exaltantă atunci când se întâmplă astfel de lucruri. Unul dintre măștrii învățători mi-a explicat că, atunci când cineva atinge niveluri foarte înalte în scopul său primar de viață, are loc o curățare a sufletului, iar ființa este acum un vas pur al sufletului. Este un motiv de mare sărbătoare multidimensională. În plus, atunci când

lumina acelei persoane rămâne permanent aprinsă, lumini mai mici se grupează în jurul ei. Maestrul a explicat că persoana corespunzătoare luminii permanent aprinse a devenit maestru învățător, iar luminile mai mici sunt discipolii maestrului. Măștrii pot infuza energie spirituală în discipoli prin intermediul învățătorului, dacă este nevoie.

Când am o experiență vizionară profundă, la început nu înțeleg aproape nimic din ea. Apoi, în decurs de câteva săptămâni sau luni, am experiențe în stare de veghe, vise și momente de „Eureka!“ părănd să o explice. De asemenea, îmi cad în mână anumite cărți, filmele insistă să le văd, iar oameni necunoscuți îmi spun cele mai neobișnuite lucruri care „conectează punctele“ viziunii. Dar mai ales, și cel mai important, meditez la această experiență. Folosesc o tehnică de concentrare. De exemplu, în astfel de momente, mă așez pur și simplu și de multe ori sub o lumină colorată. Nu pot să explic ce se întâmplă când fac asta, dar am senzația că informația se revarsă în mine prin intermediul luminii. Încearcă și tu. Vei înțelege ce vreau să spun.

Povestea din spatele viziunii

În primul rând, în cazul în care nu ești familiarizat cu alte lucrări ale mele, trebuie să știi că am un istoric de vise și viziuni, dintre care unele continuă să se explice de la sine pe o perioadă lungă de timp, așa cum a făcut-o aceasta. Cea mai notabilă dintre aceste experiențe a avut loc în 1986, când am avut o infecție virală la nivelul creierului care m-a adormit, mai mult sau mai puțin, timp de câțiva ani. Nu am fost în comă, ci doar incapabilă să funcționez normal și să stau trează mai mult de câteva ore la rând. După câțiva ani,

am împărtășit cu prietenii mesajele viselor din timpul somnului – mesaje care păreau a fi în contradicție cu interpretarea psihologică tradițională a viselor. Această împărtășire a dus la nașterea unei mici mișcări în întreaga țară, care s-a extins în cele din urmă în întreaga lume, oamenii dorindu-și să învețe această nouă abordare a înțelegerii viselor. Această poveste și concluziile care au rezultat pot fi explorate în primele mele două cărți: *The Woman's Book of Dreams* și *Dreams are Letters from the Soul*.

În 1994, în timp ce stăteam lângă tatăl meu, care era pe moarte, am primit un alt mesaj, pe care l-am împărtășit în cea de-a treia carte a mea, *The Invisible Garment*. De data aceasta, informațiile nu au venit sub formă de vise, ci, mai degrabă, sub forma unei conversații pe care am avut-o cu îngerii care au venit să-l însoțească pe tatăl meu în călătoria sa spre moarte.

Aceste prime două experiențe mistice au fost stârnite de circumstanțe extraordinare: o boală bizară și moartea tatălui meu. Cea de-a treia, descrisă în aceste capitole, a fost precedată de ceea ce orice mamă de adolescentă ar considera perfect normal. În noaptea dinaintea acestei viziuni, o surprinsesem pe fiica mea de 14 ani, încălțată cu ghete Dr. Martens cu bombeu de oțel, lungi până la genunchi, purtând ciorapi rupți din plasă și rochia ei mini neagră de prost gust „vintage“ (adică folosită, nu chiar veche) și cu machiaj gotic – care o făcea să arate (după părerea mea, dar nu și a ei) ca Jokerul din Batman –, fumând relaxată o țigară pe balconul hotelului nostru. Cred că s-ar putea să o fi speriat de fapt cu furia mea. Era obișnuită cu o mamă care „lua totul cu binișorul“ și, dintr-odată, a dat peste o scorpie care probabil că părea gata să o arunce de la balcon în valurile

care se spărgeau patru etaje mai jos. A fugit în cameră, a făcut repede un duș și și-a pus pijama simpatică pe care i-o cumpărasem de la Gap.

În acea noapte, am dormit foarte puțin. Mi-am petrecut cea mai mare parte a nopții stând pe balcon, uitându-mă la stele și întrebându-mă dacă aveam tăria să fiu părintele unei fete rebele. Fără să fi dormit prea mult, am plecat din cameră înainte de răsărit, ca să mă plimb pe plajă și să văd răsăritul soarelui. Viziunea a venit pe fondul unei frământări emoționale.

În fiecare dintre aceste cazuri, deși este posibil ca circumstanțele intense să fi avut ceva de-a face cu natura mistică a experiențelor, anii de cercetare și testare ulterioară a materialului conferă un nivel ridicat de credibilitate concluziilor mele.

În următoarele câteva luni, în timp ce urmăream această viziune a sferelor de culoare și visul care a urmat, am contemplat ideea că suntem monitorizați în mod constant de consiliile sferelor și că ni se oferă întotdeauna ajutor atunci când avem nevoie de el. Bineînțeles că visele sunt metafore și, prin urmare, aceste consilii pot sau nu să fie oameni în mod real. Poate că aveam nevoie să antropomorfizez experiența pentru a o articula; poate că aveam nevoie ca aceste energii evaluate să arate ca niște oameni, pentru a putea vorbi mai concret despre influența lor asupra vieții noastre. Dar, în scopul acestor învățături, să spunem că există ființe evaluate care ne susțin în mod constant în viața noastră. Uneori, un astfel de ajutor este oferit direct de un învățător întrupat, o persoană obișnuită (care nu este în mod conștient „în cârdășie“ cu ființele avansate). Alteori, ajutorul vine sub forma unui vis sau printr-o experiență fericită întâmplătoare.

Am început să mă uit în jur pentru a vedea dacă pot să identific diferitele sfere de culoare care acționează în lume și am început să le văd clar. De exemplu, sfera albastră („Dă-mi doar faptele“) este la lucru în lumea științifică, în timp ce sfera indigo („Loialitate față de tradiție“) este clar vizibilă în mișcărilor noastre religioase fundamentale.

Sferele conștiinței

Fiecare dintre sferele pe care le-am văzut în viziunea din acea zi pe plajă reprezintă o sferă (sau un nivel) de conștiință – un fel de a privi la cum facem alegeri în viața noastră. Aceste sfere sunt la fel de interdependente precum atomii dintr-o moleculă. Ele nu sunt părți „separate, dar egale“ ale unui întreg, ci sunt mai degrabă expresii interconectate și variate ale întregului. Cu toții suntem influențați de toate culorile/sferele și, cu toate acestea, fiecare dintre noi este configurat în mod unic pentru a fi discipolul doar al câtorva dintre ele. Să explic mai pe larg.

Așa cum am descris în cartea mea *The Invisible Garment*, te-ai născut „purtând“ un veșmânt invizibil țesut din fibre spirituale care alcătuiesc configurația ta unică de energie. În Capitolul 4 al acestei cărți, intitulat „Principiile tale spirituale și culorile lor“, îți explic în detaliu cum îți poți identifica fibrele personale și propria paletă de culori. Combinația firelor tale spirituale țese un model metaforic care spune „Eu sunt unic“ și, totuși, culorile acestor fire se amestecă cu culorile/energiile din lumea exterioară. Modelul tău de tapiserie îți aparține exclusiv, dar fibrele se împletesc în același timp cu cele ale tuturor celorlalți. Cu alte cuvinte,

fiecare persoană conturează un mod unic în care se exprimă sferele universale de influență.

Folosesc metafora „culorile firelor“ pentru a te ajuta să înțelegi că trăim într-o realitate consensuală în care diverse frecvențe invizibile influențează expresiile noastre de viață și le leagă de toate celelalte expresii de acest fel. Acțiunile noastre, atitudinile și alegerile noastre nu sunt determinate doar de educația, egoul și dorințele noastre, ci și de frecvențele noastre spirituale și de modul în care influența lor asupra noastră creează o interfață între noi, lumea vizibilă și lumea invizibilă.

O persoană a cărei influență primară este galbenul (sfera care evidențiază sau amplifică faptele) se va comporta destul de diferit într-o situație stresantă, de exemplu, față de o persoană a cărei influență primară este portocaliul (sfera orientată spre compasiune). În cazul unui accident care implică victime, o persoană „galbenă“ ar putea fi ocupată cu obținerea detaliilor, găsirea proviziilor necesare, apelarea autorităților și mobilizarea eventualilor trecători pentru a reacționa în mod corespunzător, în timp ce o persoană „portocalie“ ar fi imediat mai preocupată de îngrijirea și confortul eventualelor victime. Ambele reacții sunt utile și „corecte“, dar ambele pot fi complet diferite de alegerea pe care ai face-o tu.

Când înveți să privești alegerile comportamentale ale oamenilor ca pe niște reflecții ale frecvențelor lor specifice, vei înțelege mai clar nu numai alegerile și sentimentele tale, ci și pe cele ale familiei tale, ale comunității, ale lumii tale. Vei începe să vezi lumea exterioară ca pe o împletire a acestor influențe, așa cum sunt ele redată prin personalitatea, gândurile și emoțiile oamenilor din jurul tău.